

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

4. Philonis, & S. Gregorij Nysseni de hominis in bestiam metamorphosi
sententia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

eite itaq; & curate, ne quando huiusmodi calamitatibus obnoxios fieri vos accidat. Et alio libro. *Quid verò est, quod illum hominem esse dixisti? Quæq; enim res ex figura simplice non est indicanda; alioqui cereum quog, malum pro malo habeas; ipsumq; & odorem & saporem mali habere contendas. Figura externa circumscriptio satis non facit, ut rem esse aliquam pronunciemus. Quamobrem ut homo dicatur quispiam, satis non est, nasum & oculos habere: sed tum hominem esse censeo, si ita ut hominem decet, senserit. Aliquis est, qui rationem non percipiat, nec castigatus obtemperat: Talis nimirum pro asino est habendus, pudorisq; sensum deposuit omnem, inutilis est, & quidvis potius quam homo. Is nimirum quarit aliquem, quem calcibus, aut dentibus impetat. Quocirca nec asinus est, nec ovus, sed fera quadam, & immanis bestia.*

Ne autem Epictetus hæc ex schola Stoicorum, censura quadam Stoicâ, hausisse videatur, etiam alios in hanc sententiam iuisse monstradimus. Philo doctissimus Iudæus, Chaldaei, inquit hominem Enos vocant, ac si solus verè homo sit, qui res bonas expectat, & bona spe se sustinet. Vnde manifestum est, quod spe carentem non hominem existimant, sed bestiam humana forma præditam, cui desit spes proprium ornamentum humana anima. Immo vsque adeò talis est bestia humana forma prædita, ut D. Gregorius Nyssenus in illud: *Et præsit bestiis ita scribat: Impera bestiis omnibus, quæ sunt in te. Quid? inquires, egone in me ipso bestias habeo? Tu verò bestias habes, & eas quidem innumerabiles, plurima in te est bestiarum multitudo. Ac ne me contumeliosum existimes, dic, amabo, parvanè est bestia iracundia, quando latrat in corde tuo? nonne ea est quovis cane crudelior? Quid? in callido animo tuo dolus latitans, nonne quovis vrsò fraudulento sanior est? Quid? nonne fera est hypocrisis, vel immanissima? Qui autem impetu rapitur ad contumeliã nonne scorpium est? Qui præcep ad vindictam ultionemq; fertur, nonne est vipera gravissima? Quid auarus ipse? nonne lupus est rapacissimus? Nulla in nobis fera non inuenitur. Qui feminarum amoribus insanunt, nonne furiosi sunt equi? Equi amatores, inquit, & emissarij facti sunt, unusquisq; ad uxorem proximi sui hinniebat. Sic in alicuius fera naturam quisq; convertitur, ut aliquo animi vitio, perturbationeq; vincitur. Ex quo fit, ut*

Tttt 3 *innume-*

Idem lib. 4. cap. 5.

IV.

Philo in lib. de Abraham. circa initium.

S. Gregor. Nyssen. orat. 1. de hominibus procreat.

innumerabiles in nobis sint fera. Credis igitur te ferarum esse dominum, ac principem, si illis, quae foris sunt, imperes, eas autem quae intus versantur non domes, ac regas? Quorsum tibi ratio, qua leones vincis, eorumque fremitum non reformidas, cum ipse dentibus frendas, ut Leo, & praeracundia vocem confusam, & perturbatum clamorem emittas? Quid enim grauius aut acerbius est, quam cum iracundia furor totus erumpere nititur, nec intus villo modo contineri potest? cum ab aliqua perturbatione victus est homo, non iam ipse imperat, sed in eius animo perturbatione dominatur. Quamobrem cum ita creatus sis, ut bestiis imperes, & serpentibus, & volatilibus, perturbationibus impera. Ne permittas cogitationem tuam sublimem vagari. Ne finas animum tuum leuitate instabilem ferri. Datum est tibi ut auibus praes: absurdum erit si visco volantes illas ita capias, ut ipse leuis sis, efferarisque superbia. Ne sublimes spiritus tollas, ne intumescas, ne tibi nimium placeas, aut plus de te sentias, quam patiatur humana conditio. Ne laudibus inflatus extollaris, ne te ipse iactites, aut magnum aliquid esse putes. Alioquin eris volucrum similis, qua natura leues & instabiles huc illuc feruntur, & volitant. Tuum igitur animum moderare, ei que impera, si vis rebus omnibus imperare. Hac ratione nobis in animantia attributum imperium nos monet ac disponit, ut ipsi nobis imperemus.

V.
S. Chrysostr.
hom. 4. in
Math.

Consonat D. Nysseno D. Chrysostr. his verbis, dum fidelem non ex fidei legibus viuentem ita castigat: Quid verò fidelem dico? Nec enim es homo, si manifestè possum videre. Cum namque tanquam asinus recalcitres; lasciuas autem ut taurus; tanquam equus verò post mulieres hinnias; ventri tanquam vrsus indulgeas; & ut mulus carnem impingues; & malum memoria teneas, velut camelus; porro rapias quidem ut lupus; ac ut serpens irascaris; ferias ut scorpius; sis subdolanus ut vulpes; nequitia verò tanquam aspis & vipera venenum serues; ac sicut ille malignus demon fratres impugnes: quomodo te cum hominibus connumerare valeam,

Idem hom. 1.
in Ioan.

talis in te natura signa cum non intuear? Hæc ille, qui alibi addit, brutum quodlibet vnicam bestiam esse; qui verò à virtute deflectit, in tot bestias, quot peccata admittit, transformari.

Isidor. Pelu.
not. lib. 2.
ep. 135.

Imitatur idem magnus Chrysostr. æmulator, ac aliquando auditor, Isidorus Pelusiota his verbis: Si rem accurate atque exacte